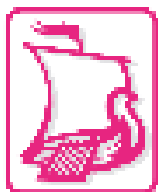

ЖУРНАЛ ВИЗНАНО ПЕРЕМОЖЦЕМ КОНКУРСУ "СВІТОЧ ПРИДНІРОВ'Я"

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЩОМІСЯЧНИК

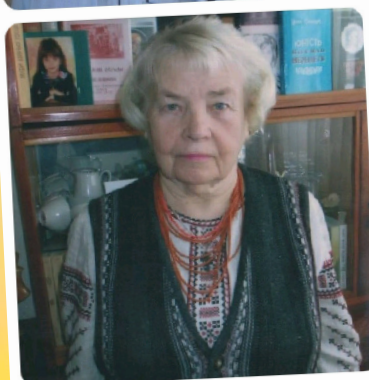
ВИХОДИТЬ 3 ЛИПНЯ 1991 р.

БОРИСТЕН

2023 рік

№08(381)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ, ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ
ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЩОМІСЯЧНИК

ВІНШУВАННЯ ВОЛОДАРІВ ВІДЗНАКИ ІМЕНІ

ІВАНА БАТРЯНОГО 2023 РОКУ! Хто став

лауреатами - читайте вже у цьому номері часопису!

“У всіх народів мова — це засіб спілкування, у нас це — фактор відчуження. Не інтелектуальне надбання століть, не код порозуміння, не першоелемент літератури, а з важкої руки Імперії ще й досі для багатьох — це ознака націоналізму, сепаратизму, причина конфліктів і моральних травм. Людина розмовляє рідною мовою, а на неї озирються...”

“Нації вмирають не від інфаркту, спочатку в них відбирають мову”

Ліна Костенко

«Бористен (Борисфен)» — незалежний і недержавний український науково-популярний щомісячник, який висвітлює наукові, культурні, соціальні, історичні події. Видавцем і засновником часопису є Дніпровська міська громадська організація «Товариство шанувальників журналу „Бористен“», голова правління письменник і видавець Фідель Сухоніс.

Видавець: Дніпровська міська громадська організація «Товариство шанувальників журналу „Бористен“», НТУ «Дніпровська політехніка»

Серія КВ, реєстр. номер 16084-4556 ПР. Рік видання двадцять перший. Постановою президії ВАК України від 9 квітня 2008 року за № 1-05/4 журнал внесено до переліку наукових фахових видань України, у яких можуть публікуватись основні результати дисертаційних робіт з історії, філології, політичних наук, мистецтва та культурології.

Редакція не завжди поділяє думку авторів і не несе відповідальності за недостовірність опублікованих даних. Редакція не несе відповідальності перед авторами і/або третіми особами і організаціями за можливу шкоду, нанесену публікацією статті. Редакція має право скоротити матеріал без згоди автора. Редакція сплачує гонорари тільки за матеріали, які замовлені авторами.

Адреса журналу «Бористен»: Адреса редакції
а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна
Телефон: (050) 340 - 28 - 27
e-mail: fidelisukhons@gmail.com

У США: Bahriany Foundation, Inc. 19669
Vil- la Rosa Loop, Fort Myers,
FL 33967, USA

З релігійних справ у США та Канаді: Mr. V.
Babanskyj, 74 Oakrige, Watchung, N.J.
07069, USA;

У Румунії: Ritco Virgil STR. 1 Decembrie 7.
Bloc 19 Sc B. Ap. 8 8885 Macin Jud. Tulcea
Ro- mania;

У Бразилії: Спільні плани Wira Selanski,
Rua General Glicer- io, 400 apt.701,
22245-120

Rio de Janeiro, RJ
Brazil, Telefax (00-55-21) 2556-5517

У Ізраїлі: Svitlana Glaz, Arie Rubin, 18V,
Lod, Israel

У Польщі: Juri Hawryluk, skr. poczt. 55, 17 –
100 Bielsk Podlaski, Polska

У США: Raisa Chejlyk.
4000 S. Biscayne Dr. #213
North Port, FL. 34287.

Електронні версії журналу borysten.com.ua

Долучайтесь до нас у соцмережі

[facebook.com/borysteninfo](https://www.facebook.com/borysteninfo)

Верстка/дизайн
журнал “CatArt”

Видавець

Папір офсетний.
Друк цифровий
Щомісячник,
наклад:
1500 примірників

Бабуся разом з онуком з США борються за Україну!

Багато років наше видання тісно співпрацює з родиною Боголюба та Світанни Свириденко. На жаль, вже не має на цьому світі глави родини. Але дружина, його діти та онуки виборюють у прийнятний спосіб свободу України. Так син подружжя Віктор нещодавно отримав на знак подяки за допомогу ЗСУ прапор від захисників острова Зміїний.

А сама пані Світанна разом з своїм онуком Дариком (син доньки Наталі) організували та зафундували переведення буклету авторства юного українця про сиву історію нашого народу.

Більша частина накладу була відправлена на фронт, аби вкотре спростувати брехню «старшого брата».

Ось так українці по усіх світах роблять усе можливе, аби розчавити московську гадину. Честь і хвала їм за це!

----- Зміст -----

Долучайтесь до нас у
соцмережі

facebook.com/borysteninfo

Ще більше цікавої
та актуальної
інформації на
нашому сайті
borysten.com.ua

Стор.1 Адреси доброти
Стор.2-3 Нагорода і
Лауреати

Стор.4 Богдан та Віра
Боднарук і просвітяни
Самбірщини

Стор.5 На
Дніпропетровщині
відбулась святкова
імпреза «Україна понад
усе!»

Стор.6-7 Міркування про
нашу незалежність
Стор.8 Колонка

редактока
Стор.9-11 Про
Незалежність

Стор.12-15 Орина
Грушецька-Шифман: «
Нема що сумувати через
геополітично позицію
України (та позиція
також приносить багато
переваг)»

Стор.16-18 НОВИНИ ТУМ

Стор.19 Кросвод від
«Бористену»

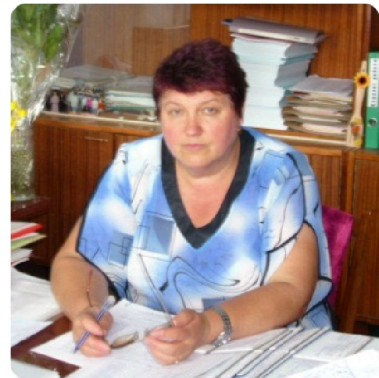
Стор.20-25 «Наша церква»

Нагорода і Лауреати

Іван Багрянний, видатний письменник і політичний діяч, автор книг поезії і прози "Золотий бумеранг", "Тигролови", "Сад Гетсиманський", "Буйний вітер", "Огненне коло", "Людина біжить над прірвою" та ін. Відомо, що внаслідок московсько-більшовицької окупації письменник був змушений виїхати за кордон, але й там, в еміграції, до останнього подиху боровся за незалежність України, соціальний захист знедолених, розкріпачення кожної людської особистості.

Художні й публіцистичні твори І. Багряного видавалися іншими мовами не тільки в Європі, а й у США та Канаді. Із метою популяризації ідей, творчості та життєвої державницької настанови визначного українця Фундація Івана Багряного (США) та Всеукраїнський щомісячник «Бористен» (представництво Фундації Багряного на Січеславщині) заснували Відзнаку імені Івана Багряного.

В 2023 році нагороду присуджено:

Аскольд Лозинський (м. Нью-Йорк, США) - багаторічний лідер західної української діаспори

За системні публікації в мас-медіа, зокрема, в щомісячнику «Бористен», які розкривають злочинну суть московського націонал-шовінізму.

Олександр Полець (штат Мінісота, США) – громадський діяч.

За підтримку героїчної боротьби українського народу під час повномасштабного вторгнення Московщини.

Волонтерська організація UCARE (м. Троя, США, президент Віра Петруша) За більш як тридцятирічну допомогу українським сиротам

Дмитро Лінартович (м. Київ, Україна) - актор, виконавець, офіцер ЗСУ
За книгу поезій «Словоспів», присвячену

сучасній російсько-українській війні.

Євген Безус (м. Верхньодніпровськ, Україна) – член Національної спілки письменників України

За патріотичну літературну діяльність та з нагоди вісімдесятиріччя.

Євгенія Гладунова (м. Рівне, Україна) - активістка «Просвіти»

За просвітницьку діяльність у період російської агресії.

Світлана Масловська (м. Чернівці, Україна) - заступник голови Чернівецького ОО ВУТ «Просвіта імені Тараса Шевченка». За просвітницьку діяльність у період російської агресії.

Наталя Соколик (село Вишневе, Кам'янський район, Україна) - директор ВСП «Ерастівський фаховий коледж». За системне патріотичне і національне виховання студентської молоді

Іван Багряний
(1906—1963)

ІВАН БАГРЯНИЙ (1906-1963)

Прозаїк, поет, драматург, публіцист.

Вічним бунтарям і протестантам,
Всім, хто родився рабом і не хоче бути ним,
Всім скривдженим і зборканим і своїй бідній
матері
крик свого серця присвячую

"Ексклюзив"

Богдан та Віра Боднарук і просвітяни Самбірщини

Днями отримав приємний дарунок з Львівщини. Одна з відомих активісток «Просвіти», володар Відзнаки імені Івана Багряного нашого журналу та однойменної Фундації з США, Олександра Сумарук надіслала документальний збірник «Нариси з історії товариства «Просвіта» Самбірщини і околиць (1891-2016). Частина 1». Ця книжка складена на основі досліджень, спогадів, опрацювання літератури і архівних джерел просвітян Самбірщини з метою зберегти історію громадських рухів і товариств, зокрема, в Галичині.

Поспілкувавшись з упорядником збірника телефоном я дізнався, що до друку готова вже й друга частина. Однак, війна завадила здійсненню планів пані Олександри Сумарук. Що ж будемо вірити що перерва буде недовгою і справи на фронті сприятимуть здійсненню шляхетних планів.

Але гортаючи збірник мене в око впало, що серед його персоналій є і добре знані для нашого видання люди. Це, зокрема, подружжя Богдана та Віри Боднарук, які є багаторічними лідерами нашої громади у США. Загальновідомо скільки добра вони роблять для загальноукраїнської справи. Але виявляється не обійшли вони своєю увагою і просвітян Самбірщини. На шпальтах вище згаданого збірника не раз згадується про допомогу та співпрацю із подружжям Боднарук. Нехай же буде довгою і безхмарною життєва дорога цих гарних людей!

Фідель Сухоніс, шеф-редактор
щомісячника
«Бористен»

“Новини”

На Дніпропетровщині відбулась святкова імпреза «Україна понад усе!»

23 серпня українці в усьому світі відзначають велике свято. – Свято одного з державних символів України – Державного Прапора.

Саме в цей день в Дніпропетровській обласній бібліотеці для молоді зібрались члени та членкині Дніпропетровської обласної організації НСПУ, волонтери, активні читачі і поціновувачі сучасної літератури.

Святкову імпрезу «Україна понад усе!» відкрив голова ДОО НСПУ Фідель Сухоніс. Він привітав учасників заходу зі святом Державного Прапора і нагадав, що цього року виповнилось 105 років від того часу, коли 22 березня 1918 року Центральна Рада в Києві ухвалила «Закон про державний прапор Української Народної Республіки», який був жовто-блакитним. Пан Фідель зазначив, що письменники Січеславищини завжди пам'ятали і пам'ятатимуть Героїв, які віддавали і віддають свої життя за Незалежність нашої держави. Митці Дніпра бачать свій обов'язок також і в тому, щоб підтримувати українців засобами літератури, отже і проводять різноманітні літературні заходи попри сирени й небезпеку.

Ба дійсно, прийшли всі запрошені, ніхто не відмовився. Захід тривав у теплій, душевній атмосфері. Колишній льотчик, а нині член НСПУ романіст Володимир Кільченський презентував новий роман

«Скарби Ненаситця». Пан Володимир розповідав цікаво й захоплююче, до нього виникло безліч питань у слухачів.

Творчу естафету підхопили поетка-волонтерка Надія Таршин (з 2014 року безстрашна жінка опікується справами окремих дивізіонів наших захисників); кандидатка у членкині НСПУ Лариси Омельченко, яка з 2016 року волонтерить і виступає з авторськими читаннями перед бійцями; громадська діячка Наталія Жиліна-Жура; молода поетка Юлія Небагатова; прозаїк та гуморист, член НСПУ Євген Безус, якого невдовзі письменницька організація вітатиме з першим 80-річчям. Поезії в авторському виконанні примусили тріпотіти серця в єдиному ритмі: плакати й сміятися, замислюватися й палати бажанням знищити ворогів, відбудовувати країну після Перемоги і виховувати дітей у мирі та злагоді.

Захід тривав і тривав. Ніхто не хотів розходитись. Кожному хотілось поділитись думками, почуттями, планами. Наостанок учасники імпрези сфотографувались на добру згадку – разом із символом України – Прапором. Модерувала захід Еліна Заржицька.

Пресслужба ДОО НСПУ

Міркування про нашу незалежність

Відзначення річниць незалежності відбувається у багатьох державах щорічно та з певною фанфарою, але дуже часто без духовного змісту. Це не обвинувачення супроти цих держав які просто рутинно відзначають тому, що вони самопевні майбутнього і ніщо їм не грозить. Їхні кордони безпечні і хоч існують політичні противники або і навіть вороги вони не загрозливими чи навіть небезпечними бодай на даний час. У цих державах відзначення річницї незалежності є просто нагодою для вихідного дня та всенародного гуляння.

Але не для українців. Українці мабуть як мало других розуміють свою державну незалежність як основу існування нації. Якщо є небезпека незалежності держави ставиться питання також існування нації. Це мабуть емотивне але на жаль, дуже реальне почуття бо наша українська нація часто і довго була бездержавною. Тому ми цінимо нашу державну незалежність мабуть інакше чим інші народи. 32-а річниця це від княжої доби найдовше існування нашої держави.

Мій покійний батько який відійшов у вічність далеко до проголошення

української державної незалежності писав так:

"Ідеалістичні первні, що від найдавніших часів глибоко закорінилися в духовності українського народу, увійшли в основу ідеалістичного світогляду..., центральною ідеєю... стала ідея нації, а саме її незалежність і свободний розвиток її сил і вартостей в правно-політичній організації – державі. Тільки держава може забезпечити свободу і справедливість кожній людині в рямцях загального добра нації, що є основним і непорушним законом усього суспільного життя. Держава є добром цілої нації, всіх її поколінь, живих, мертвих і ненароджених, зв'язаних спільністю походження, мови, історії, культури, території і змагань. Тому в стані політичного поневолення для української нації начальним постулатом є виборення і створення Української Самостійної Соборної Держави, а обов'язком кожної людини української крові зокрема, незалежно від того, чи вона має другу, прибрану батьківщину, чи ні, є служити українській нації, особливо коли вона змагається за своє існування і за волю в боротьбі проти найгіршого ворога всього людства." Тобто незалежна держава є завершенням устремління народу. Вона (держава), якщо вона незалежна і демократична, являється найкращим захисником прав свого народу та всіх мешканців своєї території які чи вони корінні з часом почуваються частиною того народу і його культур. Чи вона такою буде залежить також від народу і його культури. Це яскраво проявляється у традиції будівництва

держави українським народом у понад тисячу років історію навіть давньої коли державну верхівку не вибиралося але впроваджувалися закони які запевняли права населення (Руська правда). У козацькій добі вільних людей, гетьманів обиралося. Це припинила московська орда по культурі авторитарна після Переяслава але основна засада і прагнення до вибору та прав населення появилось чітко у так звані Конституції Орлика після Полтави. Наша культура та традиції дозволяють на те, що найкращим президентом досі нашої держави є людина не корінного роду ні віросповідання. Немає кращого українця у світі як сьогоднішній президент України.

Ось правдиве розуміння нашої державної незалежності на 33-ому році та боротьби за наше буття на другому році дуже тяжкої війни. Виклик поставив нам ворог. Ми цей виклик прийняли та розгромили. Але залишилось перед нами, щоби ми остаточно перемогли, не задля тільки перемоги але для нашого існування. Нам допомагає весь світ але у дуже поміркованому відносному порядку. Рішення у Вільнюсі на вершинних зустрічах НАТО нам дало чітку відповідь, що за нашу державу відповідаємо тільки ми.

І так мабуть повинно бути. Для нас це урок. Мали ми союзників гірших у наші історії які постійно нас зраджували, а також і своїх Кочубеїв. Навчилися ми, що друзі прийдуть допомагати але не проливати власну кров. На наші землі буде пролита тільки наша та ворожа кров. Бо ніхто не кохає нерідних дітей.

На 33-ому році незалежності я більше вірю у силу духа свого народу чи коли будь у минулому. Малоросійство пішло у забуття, українська мова яка є серцем нації та держави почала лунає від Карпат аж по Донбас. З

кожним днем стає Україна сильнішою навіть з пролиттям крові та фізичному знищенню. Поет Закарпаття Іван Ірлявський писав, що життя розквітає на мертвім, що зродилось у вогні боротьби. Так і є! Наша нація та наша держава побудовані на героїзмі нашого народу. Тим більше сьогодні коли ця держава є визнаним суб'єктом у світі як борець за свою долю та долю цілої Європи, а може і світу як також перемоги добра над злом.

У день річниці нашої незалежності кожен з нас повинен згадати наших сучасних героїв які віддали своє життя за нашу державу та прийняти для себе постанову робити все у свої можливості та обставинах, щоби народ мій і його держава завжди були. Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть і за долю мільйонів мусиш дати ти одвіт. Так писав наш каменярь, Іван Франко. Ось так підходьмо до річниці нашої державної незалежності, з думкою про перемогу і як я можу до неї прислужитися.

7 серпня 2023 року
Аскольд С. Лозинський

“Колонка редактора”

Про Життя

Петру Васильовичу вісімдесят років.. Рано ставши трагічно вдовцем живе сам. Діти як ведеться роз'їхалися з рідної Березнуватівки. Охайний і гострий на язик Петро Васильович ще сам водить ретро-машину ГАЗ-24; Познайомила нас спільна пристрасть -риболовля. Я стовітсотково впевнений що сил і наснаги в надвечір'я життя йому надає споконвічне людське захоплення. Пахне чебрець, сіє навкруги запах молока і коров'ячого посліду сільська череда, стрибає на хвилях поплавець. А Петро Васильович набирається сил на березі ставка аби дожити до сотки!

Фідель Сухоніс

Зі святом Незалежності!

Шановні читачі! Журнал “Бористен” народився саме у 1991 році! Ми вдячні, що ви усі ці роки з нами! Нехай у темні години ворожої жорстокої навали в серці яскраво горить шевченківський вогонь любові до рідної України — країни гір і степів, швидких річок і золотих полів, зелених лісів і глибоких морів, відважних і гордих, гідних і люблячих людей. Зі святом!

ЕКСКЛЮЗИВ
HM
nashemisto.dp.ua

Фідель Сухоніс
журналіст, письменник,
засновник, часопису «Бористен»

«Мас-медіа сьогодні зазнали разючих змін. Важко уявити наскільки ситуація змінилась в контексті того, що можна було робити в часи Радянського союзу. Приклад: для того, щоб заснувати багатотиражну газету якогось навчального закладу, університету, потрібно було рішення ЦК України. Розумієте, як тодішня система всіляко обмежувала доступ до ЗМІ»

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ НА ФЛОРИДІ

Норт Порт, Фл.--Українська громада в південно-західній Флориді з осередком в Норт Порті гідно відзначила 32-у річницю Незалежності України в міській раді міста.

Вранці перед міською радою Українсько-Американські Ветерани, пост 40 під проводом командира Ігора Гроня, вивісили американський та український прапори. А мер міста Barbara Langdon в супроводі членів міської ради Jarome Fletcher та Debbie McDowell прочитала прокламацію в якій проголошено 24-ого серпня Днем Української Незалежності.

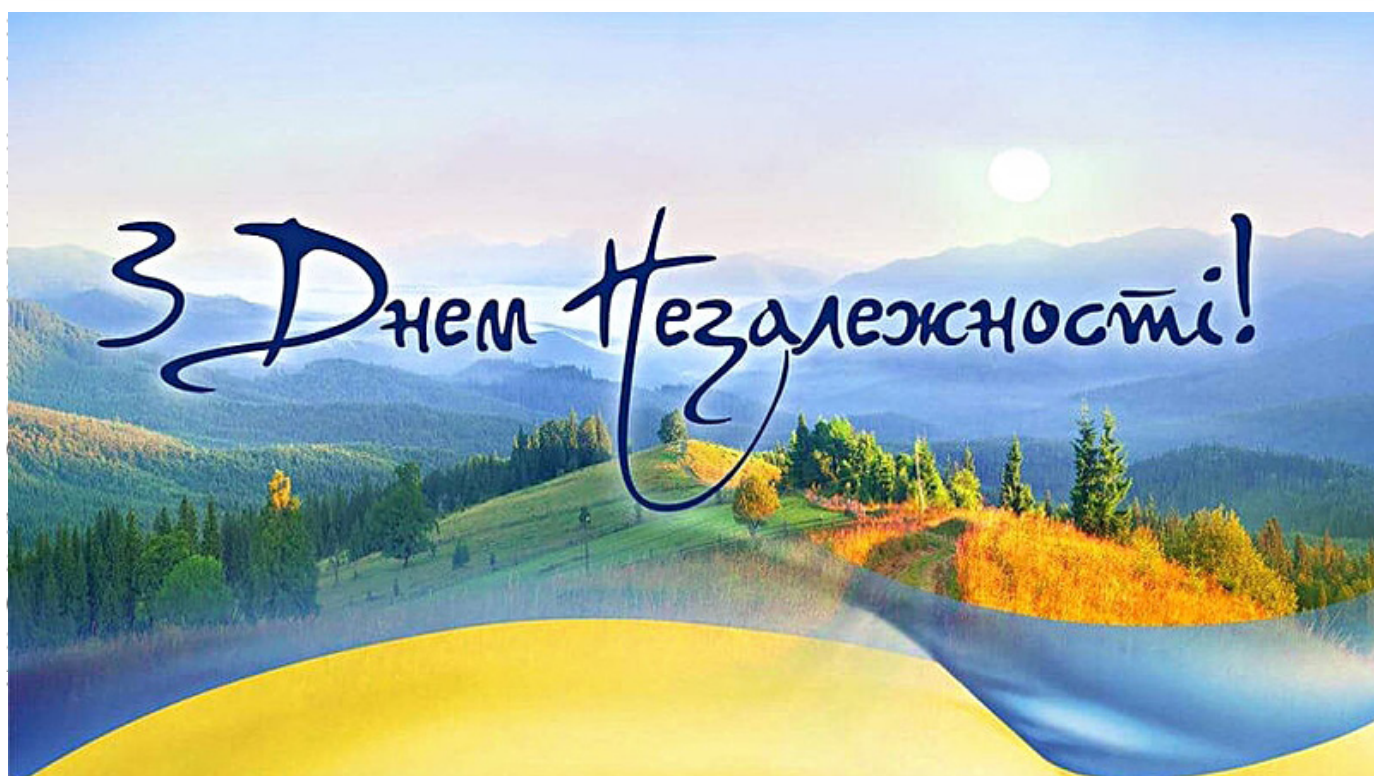
Тріо родини Рошук з Української Батиської Церкви виконали на трубах "God Bless America" та "Боже Великий Єдиний", а всі присутні понад 150 осіб, співали обидва гимни. Голова Українського Американського Клубу Дарія Томашоска подякувала членам міської ради за їхнє позитивне ставлення до української громади та проголошення 24-ого серпня Днем Незалежності України, як і у минулі роки, так і цього року, коли народ

України бореться за цілість своєї держави. Вона також запросила Лесю Попель прочитати Проклямацію Дня Незалежності України від Sarasota County Commissioners.

Щоб продовжити святочний настрій Дня Незалежності України було запрошено всіх присутніх від імені Громадського Комітету на елегантну перекуску до Осередку ім.св. Андрія, яку приготували члени Громадського Комітету Південно-західної Флориди. Щира подяка за успішне переведення святочного дня членам Громадського Комітету Дарії Томашоскій (Укр.Амер. Клуб), Ігореві Гроню і Євгенові Томашоскому (Укр.Амер. Ветерани), Ромі Гуран (56 Від. Союзу Українок Америки), Лесі Попель і Богданові Боднарукові (Тов. Укр.Мови ім Шевченка) та Анні Мацілінській (Управа Осередку ім. св. Андрія)

Віра Боднарук, голова Громадського Комітету пів.-зах. Флориди
Норт Порт, Флорида

"Ексклюзив"

Орина Грушецька-Шифман: «Нема що сумувати через геополітично позицію України (та позиція також приносить багато переваг)»

Майже як за півстоліття журналіської і письменницької праці мав нагоду писати і брати інтерв'ю з найрізноманітнішими персоналіями. Героями моїх публікацій, телевізійних замальовок ставали безхатченки, повії, колишні ув'язненні, поліціянти і військові, відомі артисти та вчені, такі світочі нашої культури і духовності як Олесь Гончар, Дмитро Гнатюк, Дмитро Павличко, Іван Драч, Василь Барка, Блаженійший Любомир Гузар, Патріарх Філарет. У моєму журналістському блокноті збережені нотатки з інтерв'ю з усіма президентами України, окрім нині діючого. Але вперше доводиться мені готувати матеріали, які б стосувалися зразу трьох сестер. Йдеться про Марину, Орину та Калину Грушецьких з США. Ці дописи цікаві з декількох причин. По-перше вони віддзеркалюють світогляд і думання представників однієї родини. Що само по собі вже цікаво. А позаяк сестри Грушецькі належать до генерації «дітей» третьої хвилі нашої еміграції у західні країни. І саме вони тепер разом з «новоприбулими» будуть визначати життя і діяльність нашої діаспори у вільному світі. Що надзвичайно важливо для материкової України особливо за умов нинішньої геноцидної війни Московщини. В попередньому номері «Бористену» вже було вміщено розмову з Мариною Грушецькою. І ось тепер провести зустріч з нашими читачами люб'язно згодилася Орина Грушецька-Шифман. За що ми їй принагідно сердечно дякуємо.

Фідель Сухоніс, шеф-редактор
щомісячника «Бористен»

Сухоніс: Ваші життєві зацікавлення, наскільки зміг зрозуміти з різноманітних інтернет-ресурсів, надзвичайно строкаті. Це музейна справа, музика, мас-медіа, реклама, телебачення тощо. Але на загал все це можна визначити як гуманітарна сфера. Як на мене, в Україні та й, мабуть, в багатьох країнах світу її вважають другорядною. Мовляв, важливо продукувати більше їжі, робити гарні авто, творити комфорт для життя людини і це є найголовніше.

Однак, російська навала в Україні, я глибоко в тому переконаний, яскраво продемонструвала наскільки важливо мати в кожній країні «морально здорову націю». По-перше, аби українці в своїй більшості мали б правдиві духовні орієнтири не було ані Донбасу, ані Криму. Московіти просто не розпочали війну. Та й в Росії не було б панування людоджерів серед більшої частки населення..

Орина Грушецька-Шифман: Щоб заробляти на хліб, я помагаю компаніям продавати і будувати свій “бренд” на інтернеті і у крамницях чи медичних клініках (так як Chiro One - компанія хіропрактиків). Це зовсім не вважається “другорядною” сферою, а навпаки. Ніяка компанія не виживе без маркетинг--ні тут ні там (знаю людей в Києві що роблять цю роботу). У “гуманітарній” сфері я волонтерка і авторка. Послала Ukrainian Weekly щоб Ви побачили статті які я пишу про імпрези в Українському Національному Музею, де я 7 років на виконавчий управі. Ми маємо найбільший архів української діаспори в Америці; колекцію козацьких шаблів і копію гетьмана Орлика Конституції; сотки вишиванок і писанок (лекції писання писанок дуже популярні); копію виставки від Київського Музею Голодомору; і кімнату “DP to DC” -- представлення таборів де наші батьки (і засновники музею) жили під час Другої Світової Війни.

Так приємно давати тури американцям і туристам які справді зацікавлені -- і їх

багато більше тепер що Україна бореться за демократію. Часто приходиться пояснювати різницю між українською і російською культурами і мовами -- це найлегше робити “об’єктивно” під час “book clubs” коли можна цитувати російськомовних авторів які перейшли на українську мову після нападу рашистів (так як Андрей Курков).

Сухоніс: Західна діаспора загальновідомо відіграє велику роль в підтримці України. Але які резерви ще мають наші люди на чужині для підтримки історичної Батьківщини, особливо зараз в умовах війни. Я на увазі можливо якісь інші алгоритми допомоги та співпраці...

Орина Грушецька-Шифман: Я також волонтер для UCARE, організація яка вже майже 30 років підтримує українських сиротів. Саме для них тепер роблю маркетинг на благодійний бенкет-фешн шоу де будуть 4 дизайнери з Львова показувати свої модернізовані вишиванки. Також буде харківчанка-сирота яка дістала стипендію від UCARE а тепер працює для Apple! Вона їздила в Харків минулого року щоб привезти харчі й продукти людям які згубили все. Друга жінка познайомила з своїм чоловіком на стипендійній програмі UCARE -- вона з дітьми в Канаді, а чоловік бореться на лінії фронту.

Треба продовжувати цю роботу! Хочемо назбирати фонди на майбутні стипендії, терапії, і Карпатські табори для сиріт. Запрошуємо також дружину біліонера (з Києва приїхав 30 років тому) який посилає фонди і зброю, як інші багаті. (Чи це можна назвати “алгоритмом” ?) Найцікавіше мені: перекладати-редагувати оповідання ДР авторів для літературного журналу з приятельською-професором. Надзвичайно цікава і заспокоююча робота для якої тепер часу немає.

Сухоніс: Ваші батьки з «третьої хвилі» еміграції українців, так звані, «східняки». Свого часу я з прикрістю дізнався що довгий час у діаспорі було тертя поміж українцями вихідцями з Галичини та

Наддніпрянської України. На релігійному, світоглядному, можливо, навіть побутовому рівні. Я завжди з боєм сприймав такі факти. І певен що в роздмухуванні цих протиріч звичайно не обійшлося без кремлівських нелюдів. Ця війна, попри її страхіття і загрози, однозначно дала відповідь що Україна єдина. Ви своє особисте щастя знайшли в шлюбі з Бреттом Шифманом нащадком давнього українського з Старого Самбору, коріння якого сягають ще 19-го сторіччя. Та попри ці відрадні факти особистого і громадського життя Ваш коментар стосовно вище згаданого...

Орина Грушецька-Шифман: Так, на жаль давнє ще за козаччини тертя між право і лівобережжям переїхало через океан з нашими батьками. Це здається найбільша хиба українського народу -- яка з другого боку також знак сильного індивідуалізму який потрібен для демократії (і якої в росіян-рабів психології немає). Кожна генерація знає і дбає трохи менше про ці конфлікти (позитивний результат асиміляції). Знаю одне: коли є напад (чи на нашу культуру чи на територію) ми діаспорці маршируємо плече-в-плече з відкритими гаманцями щоб підтримати Україну і повчати американців про неї.

На бенкеті UCARE будуть нащадки емігрантів із всіх районів України які хочуть допомогти і насолодитись красою. Це тому що ми вже американці, і американці, хоч матеріалістичні, як Ви кажете, також найбільш благодійний народ у світі. Освічені американці які вже живуть комфортно жертвують і грошима і часом.

Не можна це сказати про 4-ту (економічну) хвилю яка приїхала після незалежності і навіть про біженців сьогоденних. Хочете бачити матеріалізм? Приїдьте в мою околицю де поселилася маса новоприбулих. Можуть бути водієм вантажівки чив пекарні працювати і жити в двох кімнатах, але мусять придбати собі Лексус щоб їздити-показуватися.

Це так смішно. Люди які не мають щось доказувати не купують дороге авто на статус. Звичайно, творчі емігранти більше приєднуються до нашої громади волонтерів. Але більшості новоприбулих з'являються тільки на фестивалі, рок-коцрти, і на свята, до церкви. Є група молодих яка приходить на славних художників і авторів (Даха-Браха, Сергій Жадан). Як чудесно бачити ці гурти молодих українців на цих імпрезах! Але вони зникають так раптово як з'явилися. Є група тих що вже тут 10-20 років які творять організації і активні по-своєму. Помалу будується нова громада. Але коли дивишся на номери емігрантів, бачиш що це одиниці. Більшість новоприбулих українців хочуть якнайскоріше стати «американцями».

І здається, в Україні не багато інакше -- молоді прагнуть стати більш «американськими» щоб віддалитися від всього «російського», як захід це визначає. Є лише два вибори -- як часто бувало в історії -- і майдан показав вирішення.

Сухоніс: Я часами з сумом дивлюся на мапу. Мовляв не поталанило українцям, бо доля розмістила наш нарід поряд з найкривавішою імперією в історії людства. Аби Київ умовно кажучи був десь поміж Віднем та Женевою, то така б така гірка доля нас не спіткала. Чи мають право на існування такі роздуми в контексті нашого сьогодення...

Орина Грушецька-Шифман: Немає що сумувати через геополітично позицію України (та позиція також приносить багато переваг). Просто прийняти потребу «охоронителя», але не дозволити собі стати тим охоронителем. Чи українці досить розсудливі щоб адоптувати вартісні риси і відкинути гірші риси американізації? До великої міри це державне керівництво (яке вже проголосувало зробити англійську мову примусову для державних постів) вирішує -- і в цю хвилину, коли пробує викинути ворога мусить робити що Америка наказує щоб забезпечити охо-

охорону. (Але це дуже довга дискусія).

Сухоніс: Я за освітою інженер. Але все життя працював тележурналістом. Так що у певній мірі ми виходить колеги, адже Ви маєте спеціальну освіту. Якою Ви бачити майбутнє ТБ, з огляду на потужну ходу різноманітних інтернет-ресурсів? І чи повинна бути специфіка в українській тележурналістиці? Адже на відміну, наприклад, від англосаксонців ми більш емоційні, багатослівні, можливо, навіть інфантильні...

Орина Грушецька-Шифман: Англосаксани і слов'яни в тележурналістиці. Ця тема виникає в всіх моїх сценаріях з молодості. Різниця в культурі і спілкуванні різкі й смішні. Вартості і пріоритети часом в конфлікті. Чудовий ґрунт на драму. Так, слов'яни більш емоційні — але часом емоцію можна ефективніше передати коротшими фразами і стриманою драмою. Тому мені здається що ідеально було б якби ці культури створили синергію.

Але Америка не є вже англосаксонська країна. Тут найбільша культурна різноманітність у світі! Звичайно, треба шукати глибшу тележурналістику поза межами “поп-культури” і платформами бльонерів яким дуже легко контролювати

увагу масового населення (і тут і там). Цікаві люди шукають альтернативні платформи (і тут і там). І їх є шаленно багато для тих що не за ледачі шукати. Це вже різниця освіти і життєставлення, а не лиш генетики чи культури.

Ті українці-емігранти з якими я знайомлюся вже 30 років всі дуже інакші. Але навіть найбільш освічені хилилися до “американізації” або підсвідомо вірили що російська культура -мистецтво якое вищого рівня. Так іронічно-болючо що взяло криваву війну і тих самих же бльонерів підтримку нашого народу щоб він зрозумів свою вартість (і тут і там). Скільки колишніх Елен тепер хочуть бути Оленами (як Зеленська).

Скільки авторів і професорів перейшли на українську мову і літературу. Скільки колишніх “Russian Jews” тепер кажуть: “I’m Ukrainian - my grandmother was from Odesa” і посилають підтримку Україні. Коли тим самим же бльонерам стає потрібна українська земля, підземні багатства і ІТ мозки, то Україна стає “cool” (модна) в західному світі. Тепер що українці більш зацікавленні у своїй тележурналістиці час її розвивати -- творчо й бистро, а не за прикладом найменшого спільного знаменника.

НОВИНИ ТУМ

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА У США
UKRAINIAN LANGUAGE SOCIETY
5050 SEAGRASS DRIVE • VENICE, FL 34293, USA

Серпень, 2023

До Членів «Просвіти» в Україні

Дорогі Друзі!

Щиро вітаємо Вас і Ваших рідних у 32-у річницю Незалежності України. Хоч ситуація у боротьбі з московською ордою дуже тяжка, але хоробрість українських воїнів та відданість українського народу напевно принесе перемогу.

Українська діаспора по всьому світі невпинно працює, щоб вільний світ надав відповідну поміч Україні у цей пекельний час. В Америці підприємці, артисти, співаки організовують благодійні імпрези на поміч Україні.

Віримо, що з Божою поміччю Україна переможе ненаситного ворога у скорому часі. Просимо інформувати нас про місцеву ситуацію і Ваші потреби.

Хай береже Вас Бог!

Слава Україні!

Героям Слава!

За управу ТУМ,

Віра Боднарук, голова

НАШІ СЛАВЕТНІ
ПРОСВІТЯНИ БУКОВИНИ
ВШАНУВАЛИ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА
Світлана МАСЛОВСЬКА

8/22/2023

Буковинська просвітницька спільнота щороку в серпні збирається біля величної монументальної споруди буковинському Кобзареві, аби вшанувати пам'ять, освятитися його пророчною творчістю та взяти уроки на сьогоднішній день, які актуальні навіть зараз, у час війни..

Урочиста академія з нагоди 189-ї річниці з Дня народження славетного краянину зібрала цьогогоріч велелюдне товариство—науковці Чернівецького національного університету, працівники культури та освіти, депутати, представники влади, громадських організацій тощо.

На позачасовій актуальності Федьковичевого слова наголошували учасники імпрези, цитуючи рядки з творів:

Москалисько, як вовчисько,
Лупає очима,
І з кровавим своїм кнутом
Грозить за плечима...

Кожен виступ—паралель суголоса з сьогоднішнім, зболеним війною, але й сподіваннями, що, нарешті, дослухаємося до віщого слова нашого соловія і московію назавжди викинемо зі свого буття.

Вже традиційно цей день Чернівецьке обласне об'єднання Всеукраїнського товариства "Просвіта" (в.о.голови—народний артист України Іван Дерда) спільно із газетою "Буковина", за фінансової підтримки депутата Чернівецької міської ради Олексія Каспрука відзначає іменню премією сподвижників у галузі культури, освіти, науки, волонтерської та громадської діяльності.

Цьогогоріч ними стали:

МИКОЛА ГЕРГЕЛЮК - воїн ЗСУ, який наразі боронить Україну від рашистської навали, нагороду отримала дружина - Оксана;

ВІРА БОДНАРУК - голова Товариства української мови імені Тараса Шевченка м.Чикаго (США)

ТАМАРА МАРУСИК - проректор з науково-педагогічної роботи з

питань навчально-виховного процесу Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;

МАРІЯ ФІЛІПЧУК - громадська діячка, волонтерка;

ОЛЕНА РСПІНА - громадська діячка, поетеса, волонтерка;

ЮЛІЯ КОВАЛЬ - вчитель українознавства, народознавства Глибоцької гімназії

Також за підготовку першого в незалежній Україні 5-томника творів Федьковича почесну відзнаку Чернівецької ОВА «Вдячна Буковина» отримали:

БОГДАН МЕЛЬНИЧУК—професор кафедри української літератури Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;

ЛІДІЯ КОВАЛЕЦЬ — професорка Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;

ЛЮДМИЛА ЧЕРНЯК—директорка Видавництва газети Буковина.

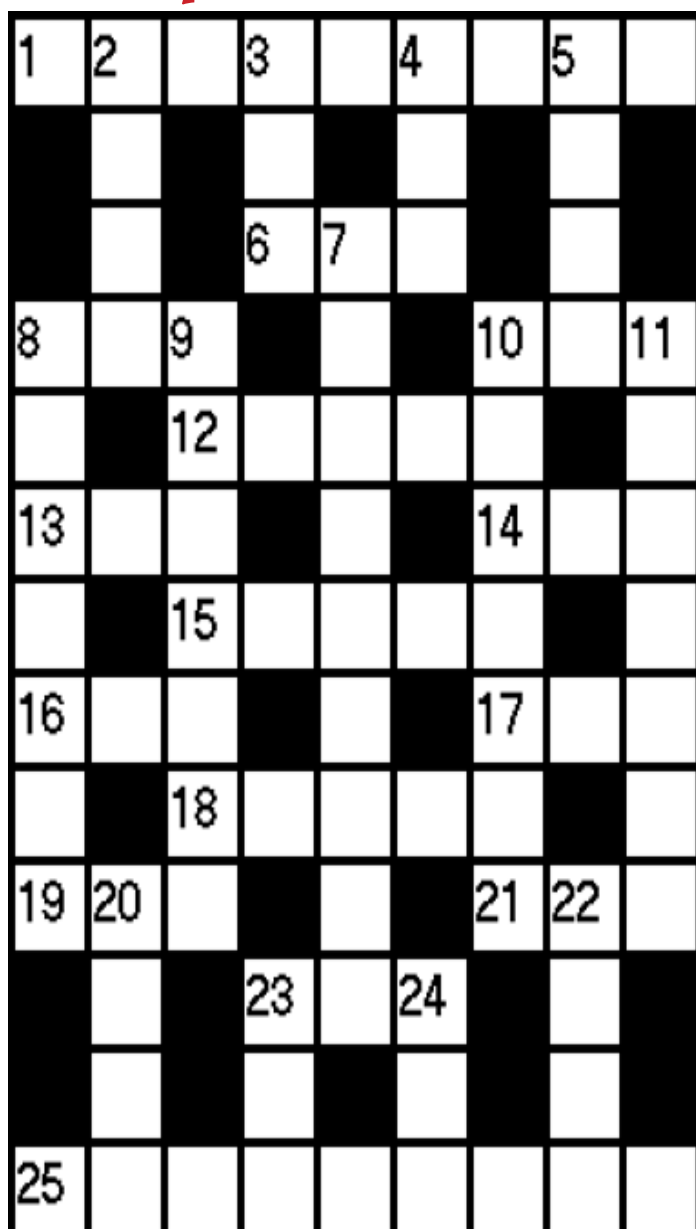
Нагороджених та всіх присутніх привітали ректор ЧНУ Роман Петришин, заступниця начальника Чернівецької ОВА Юлія Грицку-Андрієш, в.о. голови «Просвіти» Буковини Іван Дерда тощо.

Зокрема Іван Михайлович зазначив, що "обов'язок кожного свідомого громадянина сьогодні працювати так віддано і правдиво, щоб бути гідними подвигу воїнів, що стримують ворога.

Завершальний акорд імпрези—традиційна участь святковій екскурсії залами Літературно-меморіального музею Юрія Федьковича.

Кросвод від "Бористену"

За вертикаллю:

2. Брус, брус. 3. «Чорні брови, карі...». 4. Одиничний вектор. 5. Сьома планета Сонячної системи. 7. Той, хто купається. 8. Чагарникова або деревоподібна субтропічна рослина з вічнозеленим видовженим листям та білими або жовтуватими квітками. 9. Функціональне нервово-психічне захворювання, що характеризується підвищеною емоційною збудженістю й супроводжується риданням, сміхом, криком, корчами, а також розладом чутливості, рухомої сфери й т. ін. 10. Чуйне, дружнє ставлення до людей. 11. Виготовлений з легкого матеріалу предмет (звичайно у вигляді півкола), яким навівають прохолоду в обличчя під час спеки. 20. Муніципалітет в Іспанії, у складі автономної спільноти Галісія, у провінції Ла-Корунья. 22. Те саме, що пологи. 23. Те саме, що юність (поет.). 24. Дія, подія, вчинок.

А за скільки часу ви розгадали цей кросвод?

За горизонталлю:

1. Невеликий хижий птах ряду горобцеподібних із загнутим дзьобом і кігтями. 6. Сильна доля у стопі, ритмічний наголос у вірші, що не збігається із граматичним. 8. Державна автомобільна інспекція. 10. Грунтова поверхня під водою. 12. Кінцева частина труби або трубчаста конічна насадка, призначена для регулювання струменю газу, пари, рідини, що з неї виходять. 13. Представник групи ймовірно слов'янських племен, що згадуються візантійськими авторами з 4 ст. до початку 7 ст. 14. Настінний свічник або держак для лампи. 15. Заварне тістечко з кремом усередині. 16. Мілке, солоне, сезонне озеро в центрі Австралії. 17. Рос. авто. 18. Загальна назва речовин, здатних вступати в реакції обміну іонами при контакті з розчинами електролітів. 19. Художній фільм режисера Олександра Іванівського (кіностудія «Радянське кіно», 1928 р.). 21. Муніципалітет у Франції, у регіоні Аквітанія, департамент Атлантичні Піренеї. 23. Південна вічнозелена деревна рослина родини лілійних з довгим колючим листям і жовтуватобілими квітками. 25. Той, хто бере участь у нальотах з метою пограбування і т. ін. (розм.).

НАША ЦЕРКВА

Видає Благословив Архієпископ і Митрополит Києва - Матері міст Руських,
Галицький, Патріарх всієї Руси-України, Свято-Успенський Києво-Печерський та
Почайвської Лаври Священноархімандрит ФІЛАРЕТ

Релігійний додаток часопису "БОРИСТЕН" №24 (2023)

*Хрест нагадує нам, що завдяки
жертвності та смиренню
досягається перемога, –
Митрополит Епіфаній*

*Дорогі брати і сестри! Слава Ісусу
Христу!*

Вітаю всіх вас зі святом Винесення животворчих древ чесного Хреста Господнього. Сьогодні ми маємо одне з трьох особливих святкувань на честь Хреста, які звершуються протягом року. Загалом у церковній традиції кожна п'ятниця присвячена спогаду про хресну жертву Спасителя – так само, як і кожної неділі згадується Христове воскресіння. Але тричі на рік ми маємо урочистість особливого поклоніння животворчому дереву: у свято Воздвиження, під час Великого посту на третій його седмиці та нині, у свято винесення Хреста.

Історично сьогоднішнє свято пов'язане з традицією Константинопольської Церкви саме цього дня розпочинати звершувати урочисті процесії зі святинею, яку переносили вулицями міста з молитвами і перед якою народ звершував поклоніння. Велика частина животворчого Хреста Господнього протягом року зберігалася у царському палаці, напередодні свята її урочисто несли до великої соборної церкви Святої Софії, а потім протягом часу аж до Успіння Пресвятої Богородиці народ поклонявся Хресту. В пам'ять про цю традицію і ми сьогодні розпочинаємо з пошанування Хреста наш двотижневий Успенський піст.

Через це ми не лише згадуємо дані церковні традиції, але в першу чергу

нагадуємо собі значення хресної жертви Спасителя, яка була принесена заради кожного з нас. Безгрішний Син Божий за нас приймає розп'яття, приймає за нас на хресті покарання, проливає кров, терпить тілом Своїм муки і помирає. Він ніякого зла не вчинив, але як жертвний Агнець, Христос бере на Себе гріхи світу, щоби пречистою Своєю кров'ю омити їх і дати людству нове начало у Своєму воскресінні.

Окрім спогаду про спасительну жертву, Хрест нагадує нам також про глибину і велич смирення Сина Божого. Ми знаємо, що перший гріх у світі явився через гордість, через пихату непокору найвищого з ангелів, який сам себе спокусив власною могутністю і відпав від Бога, ставши сатаною, тобто противником Господнім. Цією гордістю сатана спокусив також частину ангелів, які відпали разом із ним, ставши бісами. А потім він спокусив і перших людей, пообіцявши їм, якщо не послухають волі Божої, що вони самі стануть як боги. Отже, саме через гордість, через противлення волі Божій, яке сталося серед ангелів та у перших людей, зло, гріх та смерть увійшли в світ. Тому, щоби перемогти їх та звільнити людство від рабства дияволу, Син Божий виявляє найглибше смирення. Він, Творець неба і землі, принижує Себе, приймаючи образ раба, як каже Писання. І Він, на противагу гордості диявола та людей, виявляє беззаперечне і жертвне смирення.

Не маючи ніякої провини – Він приймає покарання. Не вчинивши ніякого зла – Він приймає осудження і ганьбу. Бувши Сам джерелом життя – Він проливає кров Свою і віддає плоть на муки і на хресну смерть. Він є началом і джерелом благословення, але добровільно приймає на Себе прокляття закону, на яке засуджений всякий, повішений на дереві.

Саме тому Хрест Христовий – це і нагадування про жертвну смерть Спасителя заради нас, але це також і видимий знак та образ тієї глибини смирення перед волею Отця Небесного, завдяки якій влада зла, заснована на гордині – руйнується і перемагається. Тому, подаючи нам для поклоніння Хрест, Церква нагадує, якою дорогою ціною ми викуплені від рабства, а також показує шлях, яким і кожен з нас має йти, щоби досягнути спасіння. Показує нам через хрест шлях смирення.

Хрест є свідченням, що Син Божий не лише закликає людей до любові – Він Сам виявляє цю любов у найбільшому її прояві, віддаючи за нас Своє життя. Хрест нагадує, що Спаситель не лише закликає нас бути смиреними і виконувати волю Божу – Він Сам залишається слухняним волі Отця аж до пролиття крові та прийняття ганебної смерті. І цей самий Хрест нагадує нам, що завдяки жертвності та смиренню досягається перемога. За смертю настає воскресіння. Знаряддя страти та ганьби, знаряддя тортур та прокляття стає життєдайним знаменом перемоги над дияволом, джерелом оновлення для вічності, зброєю проти влади зла.

Щоби ми нагадували собі про ці істини та втілювали їх у своєму власному житті Церква і подає древо Хреста нам сьогодні для особливого поклоніння. Бачачи його перед очима своїми, чуючи піснеспіви й молитви, які прославляють хресну жертву Сина Божого, ми оновлюємо в собі відчуття причетності до них.

Бо Хрест Господній також нагадує нам про наш власний духовний обов'язок нести особистий хрест. Якщо хочемо бути там, де Син Божий, то маємо йти шляхом, який Він нам відкрив. Маємо взяти хрест свій та йти за Ним. Маємо виявляти жертвну любов, маємо виявляти смирення перед волею Божою. І хоча шлях цей складний та тернистий, але хто проходить ним – той стає переможцем і досягає спасіння.

Тож, дорогі брати і сестри, сьогодні урочисто вшановуючи Хрест Господній, ми молитовно просимо у Сина Божого дати і кожному з нас сили нести наш власний хрест. Просимо допомоги у боротьбі з гордовитістю та спокусами. Просимо, щоби знамення Хреста було завжди для нас щитом незламним проти нападів лукавого та зброєю непоборимою проти всіх задумів його. Просимо, щоби ми, через хрест ставши причасниками смерті Спасителя, були причасниками і Його перемоги та воскресіння. Амінь.

“Новини”

МИТРОПОЛИТ ЕПІФАНІЙ ПРИЙНЯВ СВЯЩЕННИКА, ЯКИЙ РАЗОМ З ГРОМАДАМИ ДОЄДНАВСЯ ДО ПЦУ

Предстоятель автокефальної Української Православної Церкви 17 серпня 2023 року прийняв у Митрополичому домі настоятеля столичної парафії на честь святого апостола і євангелиста Луки та парафії на честь священномученика Володимира міста Ірпінь протоієрея Ярослава Яцука.

Священник разом зі своїми громадами прийняв канонічно обґрунтоване рішення послідувати Томосу про автокефалію та доєднатися до Православної Церкви України.

Блаженніший Митрополит Епіфаній поспілкувався з отцем Ярославом з приводу поточних церковних питань, подякував йому та громадам за важливе рішення і вручив йому відповідні укази, іменну епитрахиль та видання українською мовою.

Митрополит Климент взяв участь у третьому саміті Кримської Платформи

Третій саміт Кримської платформи, присвячений майбутній долі Криму та стратегії його деокупації, відбувся у столиці 23 серпня 2023 року.

Саміт відкрив Президент України Володимир Зеленський. Цьогоріч участь у ньому взяли представники 63 держав з Європи, Азії, Північної та Південної Америки й Африки та міжнародних організацій.

Православну Церкву України на заході представляв митрополит Сімферопольський і Кримський Климент.

Окрім того, напередодні владика Климент зустрівся з представницею Президента України в Автономній Республіці Крим Тамілою Ташевою та з благословення Предстоятеля Православної Церкви України вручив їй орден архістратига Божого Михаїла 2-го ступеня.

Предстоятель відзначив воїнів Сил ТрО

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 21 серпня 2023 року прийняв на території Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря воїнів – захисників Батьківщини зі складу Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

У зустрічі взяли участь командувач Сил Територіальної оборони ЗСУ генерал-майор Ігор Танцюра, офіцер служби військового капеланства Командування Сил територіальної оборони ЗСУ протоієрей Сергій Дмитрієв та військовослужбовці ТрО.

Предстоятель автокефальної Української Православної Церкви поспілкувався з оборонцями України та відзначив їх церковними нагородами.

«Ми боремося за цілком зрозумілі фундаментальні цінності – за нашу незалежність та територіальну цілісність, які вже понад тридцять років визнані усім світом. Натомість російські загарбники постійно

вигадують якісь облудні й незрозумілі причини свого нападу. Проте це їм не допоможе, бо зло завжди буває подоланим і покараним. Звісно, багато у цій справі залежить і від кожного з нас, від того, як ми боремося й докладаємо зусиль, йдучи шляхом до справедливої перемоги. Ви достойно йдете цим шляхом, проявляючи самовіддану любов до ближніх і Батьківщини. Тож сьогодні ми хочемо надихнути кожного з вас, бо нам усім потрібна підтримка, щоб продовжувати йти вперед. Ми також молимося і про наших полеглих героїв, бо вони потребують саме нашої любові до них, яка виявляється у молитві. З Божою допомогою ми знищимо те зло, яке хоче втопити в крові наш спільний дім, бо разом ми – нездоланна сила», – зазначив Митрополит Епіфаній.

Також, вручаючи церковні нагороди воїнам, Його Блаженство закликав на них Боже благословення та побажав їм сил і наснаги для подальших звершень.

pomisna.info

pomisna.info

Фундація імені Івана Багряного За Українську Україну!

З метою популяризації ідей, творчості та життєвої державницької настанови визначного українця Фундація Івана Багряного (США) та Всеукраїнський щомісячник «Бористен» заснували Відзнаку імені Івана Багряного. Щороку лауреатами стають люди, чії досягнення стали помітними й особливими в різних сферах діяльності: письменники, громадські діячі чи просто жителі міста, які роблять свій особистий внесок у розбудову українського суспільства.

Фундація імені Івана Багряного — неприбуткова добродійна корпорація української діаспори США, утворена з метою впровадження ідей Івана Павловича Багряного через публікацію і поширення його творів, видання книжок, близьких його ідеям